

شما سابقه درخشانی در تئاتر دارید و پایه «زخم کاری» از «مکبث» می آید. آیا دانش تئاتری شما در این سریال به شما کمک کرد و توصیه‌ای در اجرا برای محمدحسین مهدویان داشتید؟

کیومرث مرادی که خود نیز تئاتری است من را در سال هفتاد که «هملت» را کار می‌کردم روی صحنه دیدم. من نقش هوراشیو را به کارگردانی قطب‌الدین صادقی بازی می‌کردم که این نقش در یاد مرادی مانده بود و در دیدارهایمان چندین بار گفته بود که من هنوز به یاد آن نقشی که تو بازی کردی هستم. ایشان برای اولین بار من را به محمدحسین مهدویان معرفی کرد. من ابتدا مهدویان را دقیق نمی‌شناختم، البته کارهای او را دیده بودم و خیلی از آن‌ها خوشم آمده بود. برای مثال «لاتاری» و «ماجرای نیمروز» را دیده بودم و خیلی دلم می‌خواست که با او کار کنم و این فرصت پیش آمد. من حتی مهدویان را به چهره نمی‌شناختم، وقتی پرسیدم که شما من را می‌شناسید و کارهایم را دیده‌اید؟ پاسخ داد که من از بچگی با کارهای شما بزرگ شدم! یعنی حتماً تلویزیون دیده‌است. به هر حال کارگردان بسیار متبحری است و کار را خوب یاد گرفته‌است. او خیلی راحت، صمیمی و با آرامش کار را پیش می‌برد و من آرامشش در کار را دوست دارم.

شما، جواد عزتی، مه‌لقا باقری، سعید چنگیزیان، مانده طهماسبی و اکثر بازیگران این سریال پیشینه‌ی تئاتری دارند. این مسئله چقدر به یکدست شدن بازی گروه کمک کرد؟ برای مثال فکر می‌کنید که اگر یک بازیگر کاملاً سینمایی آورده می‌شد و یک بازیگر تئاتر، چپش جذاب‌تری به دست می‌آمد یا همین ترکیبی که در حال حاضر است؟

از نظر من بازیگر سینما و بازیگر تئاتر معنا ندارد. در واقع بازیگر، بازیگر است و اگر لنز و دوربین را بشناسد کار خودش را انجام می‌دهد و من تفاوتی بین این دو قائل نیستم. درباره‌ی سابقه‌ی تئاتری این دوستان باید بگویم که بله، ما این یکدستی را در کار می‌بینیم اما اینکه بازیگری سینما و تئاتر خیلی با هم فرق داشته باشند را من اصلاً متوجه نمی‌شوم. این دو مدیوم فرقی باهم ندارند و تئاتر و سینما در رابطه با بازیگری خیلی آش‌دهان سوزی نیست. بازیگری خودش مسئله مهمی است جای آن راهنر خود فرد مشخص می‌کند.

آیا برداشت آزاد از «مکبث» از نگاه شما به عنوان یک تئاتری درست از آب درآمده است؟

از نظر من بازیگر سینما و بازیگر تئاتر معنا ندارد. در واقع بازیگر، بازیگر است و اگر لنز و دوربین را بشناسد کار خودش را انجام می‌دهد و من تفاوتی بین این دو قائل نیستم. درباره‌ی سابقه‌ی تئاتری این دوستان باید بگویم که بله، ما این یکدستی را در کار می‌بینیم اما اینکه بازیگری سینما و تئاتر خیلی با هم فرق داشته باشند را من اصلاً متوجه نمی‌شوم

گفت‌وگو با کاظم هژیر آزاد، بازیگر سریال «زخم کاری»

«ما درام‌نویس‌ها و نویسندگانی خوبی داریم که می‌توانند زخم کاری‌ها بسازند تا دنیا آن را بخرد»

گروه تلویزیون: کاظم هژیر آزاد و درخشش او روی صحنه تئاتر برای مخاطبان جدی این حوزه پوشیده نیست. او همچنین در سینما و تلویزیون هم نزدیک به سه دهه است که فعالیت دارد. بهانه ما با او بخش سریال «زخم کاری» است که دومین تجربه حضور در نمایش خانگی در کارنامه این بازیگر با سابقه است. او با کارگردانی مثل کیانوش عیاری، همایون اسعدیان، داوود میرباقری کار کرده و در سال هفتاد با نقش هوراشیو در تئاتر «هملت» حضور داشته که در تئاتر شهر به روی صحنه رفته است و همچنان خیلی از دوستداران تئاتر و کسانی که در این عرصه فعال هستند او را با این نقش به یاد می‌آورند. نقش متفاوت او در تجربه‌ای که با محمدحسین مهدویان داشت و تجربه کاراکتر خاکستری بر تعلیقی که برای مخاطبان ارائه کرد یکی از ویژگی‌های «زخم کاری» است و انتخاب کیومرث مرادی و مهدویان برای این نقش هوشمندانه به نظر می‌رسد. ما حاصل این گفت‌وگورا در ادامه می‌خوانید.

